

ضمیمه کتاب روانشناسی فیزیولوژیک روان آموز

دکتر زینب خجوی

فصل ۸: تالاموس، هیپوتالاموس و دستگاه لیمبیک

صفحه ۸۴، سؤال ۱۳:

پاسخ کلیدی و تشریحی به این شکل اصلاح شود: گزینه ۳ صحیح است که سنجش نیز همین گزینه را مشخص کرده است. ماقبل پاسخ را بر اساس کتاب روحانی نوشته بودیم که مطابق با آن گزینه ۱ صحیح بود اما منبع مورد نظر طراح، کتاب انگیزش و هیجان خدائیهی است. مک لین سه مدار متمایز را در دستگاه لیمبیک ارائه داده است:

۱) بادامه و هیپوکامپ: بر رفتارهای مرتبط با صیانت ذات تأثیر می‌گذارد. آسیب در بخش‌های مختلف بادامه باعث رام شدن، عدم پرخاشگری و پاسخ‌دهی از لحاظ هیجانی می‌شود. سطح شدید فعالیت این مدار باعث ترس و وحشت زیاد می‌شود.

۲) شکنج زاویه‌ای و سپتال (دیوار): بالذت جنسی مرتبط است.

۳) هیپوتالاموس و تالاموس جلویی: برای همکاری اجتماعی و جنبه‌های خاصی از رفتار جنسی اهمیت دارد.

فصل ۱۵: حس‌های شیمیایی (چشایی و بویایی)

صفحه ۱۴۸، سؤال ۲:

پاسخ تشریحی صحیح است اما شماره گزینه اشتباه خورده است. گزینه ۴ پاسخ صحیح است.

سوالات کنکور کارشناسی ارشد ۱۴۰۳

صفحه ۲۲۰ و ۲۲۲، سؤال ۱۷۷:

سؤال: جمله «استرس مزمن از طریق چند مکانیزم می‌تواند موجب کاهش سلامت جسمانی و آسیب‌پذیری در برابر بیماری‌ها شود.» بیانگر کدام مکانیزم نادرست است؟

پاسخ کلیدی: گزینه ۳

پاسخ تشریحی: نگارش این سؤال مشکل دارد. منظور طراح این است که کدام گزینه در زمینۀ مکانیزم‌های تأثیرگذاری استرس، نادرست است! موارد ذکر شده در همه گزینه‌ها صحیح و فقط گزینه ۳ اشتباه است. سنجش نیز گزینه ۳ را مشخص کرده است. سیستم عصبی در واکنش به استرس، دستگاه ایمنی را فعال می‌کند تا ترشح سیتوکین‌ها را افزایش دهد که به مبارزه با عفونت کمک می‌کند. افزایش سیتوکین حالت مریضی را در فرد ایجاد می‌کند. به همین علت وقتی میزان استرس بالا باشد احساس بیماری می‌کنید. استرس باعث افزایش ترشح کورتیزول می‌شود که در نتیجه آن سوخت‌وساز بدن برای مقابله با استرس بالا می‌رود. افزایش طولانی کورتیزول انرژی را به سمت بالا بردن قند خون و سوخت‌وساز هدایت می‌کند و انرژی لازم برای ساخت پروتئین‌ها را کاهش می‌دهد. استرس طولانی برای هیپوکامپ نیز مضر است. کورتیزول سوخت‌وساز را در هیپوکامپ بالا می‌برد و سلول‌های آن آسیب‌پذیرتر می‌شوند. مواد سمی یا تحریک مفرط از آن پس به احتمال بیشتری به هیپوکامپ صدمه می‌زنند.

صفحه ۲۲۰ و ۲۲۲، سؤال ۱۷۹:

سؤال: کدام گروه شخصیتی، پس از محرومیت از خواب عملکرد بهتری دارند؟

پاسخ کلیدی: گزینه ۱

پاسخ تشریحی: ریتم‌های شبانه‌روزی بین افراد متفاوت است. برخی سحرخیز و برخی شب‌زنده‌دار هستند. سحرخیزها با سپری شدن روز هوشیاری خود را از دست می‌دهند اما افراد شب‌زنده‌دار به تدریج سرحال می‌آیند. آن‌ها در اواخر بعد از ظهر یا شب به اوج می‌رسند. افراد شب‌زنده‌دار بعد از محرومیت از خواب عملکرد خوبی دارند.